

Aleg. 39.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie utworzenia w szpitalu św. Łazarza w Krakowie jeszcze jednej posady sekundaryusza II. klasy i jednej akuszerki.

Wysoki Sejmie!

W sprawozdaniu z lekarskiej, ekonomicznej i administracyjnej czynności za rok 1890 wykazał p. Dyrektor szpitala św. Łazarza w Krakowie między innymi także potrzebę utworzenia posady a) jeszcze jednego sekundaryusza II. klasy dla oddziału chirurgicznego, b) jeszcze jednej akuszerki dla oddziału położniczo ginekologicznego.

ad a) Oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza rozwija się z każdym rokiem coraz więcej i właśnie z powodu przepelnienia i dającego się odczuwać braku miejsca na tym oddziale powziął Wysoki Sejm uchwałę wybudowania osobnego pawilonu chirurgicznego; po oddaniu tego pawilonu do użytku prawdopodobnie frekwencya na tym oddziale jeszcze się wzmoże.

Na oddziale tym, liczącym 80 łóżek, było:

w roku	1888	1889	1890
chorych	1176	1238	1204
dni leczenia	32414	34641	31957

Najlepiej zaś cechuje wzrost tego oddziału wzrastająca z każdym rokiem ilość większych operacyj: W roku 1888 było ich 605, w 1889 roku 750, a w 1890 roku 800.

Dla tego Dyrektor szpitala uważa za słuszną poprzec przez kilka lat ponawianą prośbę prymaryusza o dodanie mu jeszcze jednego lekarza pomocniczego.

ad b) Oddział położniczy posiada 20 łóżek, które przez cały prawie rok są zajęte; na oddziale ginekologicznym pielęgnowano nieraz 18 do 20 chorych dziennie. Oddział położniczo ginekologiczny, rozrastając się niezwykle w ostatnich latach, daje wiele pracy nie tylko lekarzom lecz i akuszerce, szczególnie z powodu nieodpowiedniego pomieszczenia oddziału. Brzemienne, położnice i chore ginekologiczne znajdują się bowiem w oddzielnych malutkich celkach, każda o kilku łóżkach.

Prymaryuszem oddziału położniczo-ginekologicznego jest profesor położnictwa, do pomocy ma przydzielonego jednego sekundaryusza i jedną tylko akuszerkę, która nie mając nikogo do pomocy i wyręczenia prócz zwykłej posługaczki, często formalnie upada ze znużenia, zwłaszcza w miesiącach letnich, gdy z powodu zamknięcia kliniki położniczej napływ rodzących i ginekologicznych do szpitala znacznie się zwiększa.

Na tem cierpią także i chore, bo akuszerka z powodu znużenia i wysiłku w pracy nie może już z całą przytomnością umysłu oddawać się swym obowiązkom.

Praca akuszerki nie ogranicza się zresztą na oddział położniczy, lecz powierzona jest jej także opieka nad choremi ginekologicznymi, które zwykle dwa razy dziennie muszą być opatrywane.

Dlatego Dyrekcya szpitala uprasza o ustanowienie jeszcze jednej posady akuszerki.
Uwzględniając powyżej przytoczone powody, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. W ustanowionym przez Sejm krajowy etacie posad w szpitalu św. Łazarza w Krakowie w ustępie „B. Służba lekarska“ ma być pod literą e): „pięciu sekundarynszów II. klasy“ (zamiast czterech) a pod lit. f) „dwie akuszerki“ (zamiast jednej).

II, Do budżetu szpitala św Łazarza w Krakowie na r. 1892 wstawia Sejm jako wydatek w Rubr. I w poz. 5) 2500 zł. zamiast 2000 zł.

„ 6) 920 „ „ 520 „

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 3. października 1891.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca.

Dr. Franciszek Hozard w. r.

Członek Wydziału krajowego.